ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7711
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210, Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937
Σελήνη 7 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5.40 Δύσις 7.37. Αὐγουστίνου μάρτυρος

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΠΟΞΗΡΑΝΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Τὴν 8ην π.μ. ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετέβη δι' αὐτοκινήτου εἰς τὸ πεδίον ἀσκήσεως βολῆς Ἀκραίου, ὅπου ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα τοῦ 15ου πεζικοῦ συντάγματος καὶ τοῦ 8ου ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ. Ἐκεῖ τὸν ὑπεδέχθη ὁ Μέραρχος ὑποστράτηγος κ. Κα...κος. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπεθεώρησε λεπτομερῶς (?) τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν συνταγμάτων.

Ἡ ἐπιθεώρησις ἦτο λεπτομερής. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐνδιεφέρθη ἰδιαιτέρως διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἀνδρῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων καταγόμενοι ἀπὸ περιφερείας πληττομένας ἀπὸ ἑλονοσίαν καὶ ὑποφέροντας οἰκονομικῶς προσέρχονται εἰς τὸ στράτευμα καχεκτικοὶ καὶ ἀσθενεῖς. Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὡς διεπιστώθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν, ὑπὸ τὴν στοργικὴν μέριμναν τοῦ Κράτους ἔχει ἀναλάβει τελείως καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, οἱ δὲ ἄνδρες παρουσιάζουν σύνολον ἐπιβλητικόν.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τὰ τμήματα ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν πόλιν διὰ τὴν παρέλασιν, ἐνῷ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως παρέμεινεν εἰς τὸ πεδίον ἐπὶ 15 περίπου λεπτὰ παρακολουθῶν τὴν πορείαν τῶν ἀνδρῶν οἵτινες μὲ ζωηρὰν φωνὴν τραγουδοῦσαν πατριωτικὰ ᾄσματα.

Τόσον κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς Ἀκραῖον, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπευφημήθη ἀπὸ χιλιάδας λαοῦ ποὺ κατέκλυσαν τὴν ὁδόν.

Τὴν 9 1)2 π. μ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Μεραρχίας Ἰωαννίνων παρηκολούθησε τὴν ἐπιβλητικὴν στρατιωτικὴν παρέλασιν, ἐνῷ χιλιάδες λαοῦ διαρκῶς ἐξεδήλωναν τὰ πρὸς αὐτὸν αἰσθήματά των, μὲ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Μπουρμπούλης ἐδέχθη πλείστας ἐπιτροπάς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παρελάσεως τῶν στρατιωτικῶν μονάδων πρὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁ κ. Μεταξᾶς μετέβη εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ἐδέχθη διαφόρους ἐπιτροπὰς καὶ ἐπέλυσεν ἀμέσως διάφορα ζητήματα.

Ὅλαι γενικῶς αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκδηλοῦν κατὰ τὸν πλέον πανηγυρικὸν τρόπον τὰ αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς δύο συντελεστὰς τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας, τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ ἡ συνοδεία του ἀνεχώρησαν διὰ Παλαιὰν Βελτίσταν ὅπου θὰ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῶν ἔργων ἀποξηράνσεως Λαψίστης. Ἡ διαδρομὴ ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀποθεωτικὴ διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, τριάντα περίπου χιλιομέτρων καὶ εἰς τὰ χωρία καὶ ἐπίκαιρα σημεῖα, εἶχον στηθῆ ἀψῖδες, πρὸ αὐτῶν δὲ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων καὶ πλησιοχωρίων συνοικισμῶν, εἶχον συγκεντρωθῆ διὰ νὰ ἐπευφημήσουν τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῆς ἀγροτικῆς τάξεως καὶ μεγάλον ἐθνικὸν κυβερνήτην. Μόλις ἡ συνοδεία ἐξῆλθεν τῶν Ἰωαννίνων οἱ ἱππεῖς τοῦ χωρίου Μπιζδούνι εὑρισκόμενοι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν Κτηματιάν, καλπάζοντες ἐτέθησαν κατὰ στοίχους ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ πρωθυπουργικοῦ αὐτοκινήτου, ζητωκραυγάζοντες καὶ ἐπευφημοῦντες ἐνθουσιωδῶς τὸν ἀρχηγόν.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ χωρίου Μπιζδούνι, τὸ ὁποῖον ἔπλεε εἰς τὴν κυανόλευκον εἶχε στηθῆ ἀψὶς μὲ εἰκόνας τῆς Β. Οἰκίας οἰκογενείας, καὶ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως.

Πέριξ τῆς ἀψῖδος εἶχον παραταχθῆ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, οἱ ὁποῖοι ἅμα ὡς ἐπλησίασεν τὸ πρωθυπουργικὸν αὐτοκίνητον, ὕψωσαν διάτορον ζητωκραυγὴν καὶ ἐπευφήμησαν τὸν κ. Μεταξᾶν.

Εἰς τὸ Μπιζδούνι ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος προσφωνήσας τὸν κ. Μεταξᾶν τονίσας ὅτι ἡ Κοινότης ὑποδέχεται μὲ χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ τὸν μέγαν πατέρα τῆς ἀγροτικῆς τάξεως. Ἡ Κοινότης μας, εἶπε, γιορτάζει τὴν διέλευσι τοῦ ἀναδημιουργοῦ τῆς Πατρίδος μας, ἀθανάτης Ἑλλάδος μας.

Οἱ κάτοικοι ἐνῷ ὡμίλει ὁ πρόεδρος ἐφώναξαν εἰς τὸν κ. Μεταξᾶν: «Εἶσαι ὁ πατέρας μας, ὁ πατέρας τῶν ἀγροτῶν».

Τὸν Πρόεδρον ἐπίσης προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς Μπιζδουνίου ὁ Δημ. Κακαδόπουλος ὅστις ηὐχαρίστησε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς Ἠπείρου καὶ γενικῶς τῶν ἐργαζομένων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνεχώρησε μετὰ δεκάλεπτον παραμονὴν εἰς Μπιζδούνι καὶ ἀφοῦ ηὐχαρίστησεν συγκεκινημένος τὸν λαὸν διὰ τὰς τόσον αὐθορμήτους ἐκδηλώσεις του, ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του διὰ τὰ ἔργα τῆς Λαψίστης. Εἰς τὸ χωρίον Ζωοδόχα εἶχε στηθῆ ἀψίς, πολῖται δὲ καὶ μαθηταὶ τοῦ σχολείου ἐπευφήμησαν ζωηρότατα τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸ χωρίον Ροδότζι εἶχε στηθῆ ἀψὶς μὲ σημαίας μικρὰ δὲ μαθήτρια προσέφερε εἰς τὸν κ. Μεταξᾶν ἀνθοδέσμην. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος προσφωνῶν ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ Κοινότης ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας της διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὰ μεγάλα ἀποξηραντικὰ ἔργα.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΡΑΝΚΟ ΕΞΗΓΕΙ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΘΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΩΜΕΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

Γάλλος ἀνταποκριτὴς ἔσχεν ἐν Σαλαμάνκα μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐθνικῶν ἰσπανικῶν δυνάμεων Φραντσίσκο Φράνκο, ἐκ τῆς ὁποίας παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω κύρια σημεῖα.

ΣΑΛΑΜΑΝΚΑ. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν συμπληροῦνται ἕνδεκα μῆνες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐμφυλίου ἰσπανικοῦ πολέμου. Σήμερον ὁ στρατηγὸς Φράνκο, ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, κατέχει, χωρὶς φόβον ἀπωλείας, τὰ δύο τρίτα τοῦ ἰσπανικοῦ ἐδάφους, ἤτοι: 346.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ἐπὶ συνόλου 503.000 τετρ. χμ. Ἐπὶ πληθυσμοῦ 22 ἑκατομμυρίων κατοίκων, κυβερνᾷ σήμερον τὰ δύο—τρίτα, 15 ἑκατομμύρια σχεδόν. Ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις φανερώνουν ὅτι ὁ Φράνκο ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος θὰ γίνῃ ἀπόλυτος κύριος τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου.

Ποῦ βαδίζει ὁ Φράνκο; Τί ἰδέα ἔχει περὶ τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων καὶ εἰδικώτερον περὶ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι σχέσεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας, τῶν ὁποίων τὰ σύνορα προσεγγίζουν; Δι' αὐτὰ τὰ ζητήματα ἐπῆγε εἰς τὸ γενικὸν στρατηγεῖον τῆς Σαλαμάνκας.

Πρὶν ἡ ἄμεσ μοῦ δώσῃ τὴν συνέντευξιν, ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἠθέλησε, νὰ μὲ φέρῃ εἰς ἐπαφὴν μετά τινας ἐκ τῶν ἐγγυτέρων συνεργατῶν του, διὰ νὰ μοῦ δώσουν μερικὰς τεχνικῆς φύσεως πληροφορίας.

Πράγματι τρεῖς ἐκ τῶν συνεργατῶν του, οἱ ὁποῖοι ἔπαιξαν μεγάλον ρόλον εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν κυβερνητικῶν δυνάμεων, μοῦ ἔδωσαν μετὰ μεγάλης προθυμίας ὅ,τι τοὺς ἐζήτησα.

Ἔπειτα ἔγινα δεκτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Φράνκο, ὁ ὁποῖος, μετὰ ἀπὸ ἕνα ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, μοῦ λέγει:

—Ἐλάβατε λοιπὸν τὰς πληροφορίας ποὺ ἠθέλατε; Ἐξήτασα εἰς τὴν Μαδρίτην τὴν παραμονὴν τῶν αἱματηρῶν γεγονότων καὶ θὰ εἶσθε ἀψευδὴς μάρτυς τῶν ὅσων ἔλαβον χώραν. Γνωρίζετε καλῶς ὅτι ἐκάμαμε ἀπὸ ἀνωτέραν βίαν. Ὅπως ξεύρετε, ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ταραχοποιοί. Τὸ πρόγραμμα μας σᾶς εἶναι γνωστόν. Θέλομεν τὰ ἑξῆς: ν' ἀναδιοργανώσωμεν τὸ Ἔθνος ἐπὶ ἑδραίων βάσεων, νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν κοινωνικὴν εἰρήνην διὰ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, νὰ δώσωμεν τὸ παράδειγμα ἑνὸς λαοῦ ἐλευθέρου, ἀργανωμένου, ἂν μὴ λήξει νὰ παρουσιάσωμεν εἰς τὸν κόσμον μίαν νέαν Ἰσπανίαν, ὅλως ἀντίθετον τῆς φεουδαλικῆς Ἰσπανίας.

—Ναί, στρατηγέ μου, γνωρίζω τί κάνετε καθημερινῶς. Ἐβεβαιώθην πόσον ἡ κυβέρνησίς σας προσπαθεῖ νὰ εἶναι φιλεύσπλαγχνος πρὸς ἀκόμη, ἀπεφασίσατε νὰ δώσετε ἕνα ἡμερήσιον ἐπίδομα εἰς τοὺς ἐρυθροὺς φυλακισμένους καὶ νὰ παραχωρήσετε κατοικίαν εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά των.

—Μὰ αὐτὸ ἦτο φυσικὸν νὰ γίνῃ. Δὲν πρέπει νὰ φάνε καὶ αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς; Ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι αὐτοὶ οἱ ὑπεύθυνοι.

—Στρατηγέ μου, μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ἐρωτήσω περὶ τῶν ἰσπανογαλλικῶν σχέσεων;

—Εὐχαρίστως.

—Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς Γάλλων πιστεύει ὅτι μάχεσθε διὰ νὰ σώσετε τὴν Δύσιν καὶ ὅτι ἡ ἧττα σας θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς ὁ πρόλογος φοβερῶν δεινῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι φαίνονται διστακτικοὶ ὡς πρὸς τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ποὺ τρέφετε ἀπέναντι ἡμῶν. Καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἐν γένει στάσεως τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ἡ χώρα μας ἀπέναντι ἡμῶν ἀπὸ δέκα ἤδη μηνῶν.

Ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξεν αὐθόρμητος:

—Ὅλοι ὅσοι λέγουν καὶ πιστεύουν αὐτὰ ἀπατῶνται ἀπολύτως. Ἐγὼ πάντα ἀγάπησα εἰλικρινῶς τὴν Γαλλίαν. Ἔμαθα νὰ τὴν γνωρίζω ἐν τῷ προσώπῳ ἑνὸς ἀνδρός, ὅπως ὁ Λυωτεϊ. Ἐπρεπε βέβαια νὰ ἐκφράσομεν τὰ παράπονά μας διὰ τόσας ἐχθρικὰς μεθόδους. Ἀλλ' αὐτὰς δὲν τὰς καταλογίζομεν εἰς τὴν Γαλλίαν. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ μᾶς πολεμοῦν καὶ συνήθως κατὰ τὸν ἀτιμότερον καὶ προδοτικώτερον τρόπον, δὲν τοὺς ἐκλαμβάνομεν ὡς Γάλλους. Αὐτοὶ εἶναι Ρῶσοι, δοῦλοι ἢ μίσθαρνα ὄργανα τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Ἀναφερόμενος εἰς ἄλλην ἐρώτησίν μου, ὁ Φράνκο μοῦ τονίζει.

—Ὁ ἀραβικὸς πολιτισμὸς ἐγνώρισεν ἐν Ἰσπανίᾳ τὸ ἀπόγειόν του. Μᾶς ἄφησεν, εἰς βιβλία ἢ μνημεῖα τέχνης, ἀδρὰς ἀποδείξεις ἀφθάστου πνευματικοῦ μεγαλείου ἐκ τοῦ ὁποίου πολλὰ ὠφελήθημεν. Συχνὰ εὑρισκόμεθα εἰς πόλεμον. Σήμερον οἱ μαροκινοὶ πληθυσμοὶ μᾶς ἔμαθαν νὰ μᾶς γνωρίζουν καλλίτερα. Παρὰ τὸ πλευρόν μας μαχόμενοι, δείχνουν σημεῖα ἀφθάστου ἡρωϊσμοῦ. Θέλομεν νὰ γίνωμεν καὶ νὰ μείνωμεν διὰ πάντα φίλοι.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΕΤΙΜΕΖΑΙΩΝ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Κ. Δ. ΡΟΥΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΑΡΡΕΝΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Δημοσιεύσας, πρὸς ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν «Τηλέγραφον» συντόμους βιογραφίας μεγάλων τοῦ ἔθνους εὐεργετῶν λογίων τε καὶ ἐμπόρων, ἰδίως Ἠπειρωτῶν, ἔτι δὲ καὶ τοὺς βίους καὶ τὴν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 ἐθνωφελῆ δρᾶσιν τῶν προκρίτων τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν Ἰω. Γ. Παπαδιαμαντοπούλου, Θάνου Κανακάρη, καὶ Μπενιζέλου Ρούφου, πρὸς δὲ τούτοις κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἄρθρον ἐν τῷ «Τηλεγράφῳ» περὶ τῆς ἐξόχου ἱκανότητος καὶ φιλοπατρίας τοῦ μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ κατὰ τὰς κρίσεις τῶν συγχρόνων αὐτῷ ἱστορικῶν συγγραφέων, ἐπιχειρῶ ἤδη χάριν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δηλαδὴ τοῦ ἐθνικοῦ φρονηματισμοῦ τῶν νέων, οἵτινες μετ' οὐ πολὺ θὰ ἀναλάβωσιν τὰ βαρέα καὶ ὑψηλὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου, τὴν δημοσίευσιν τῆς βιογραφίας τῆς ἡρωικῆς οἰκογενείας τῶν Πετιμεζαίων ἥτις οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ καὶ εἰς τὴν κατόπιν εἰρηνικὴν πρόοδον αὐτῆς μέχρι σήμερον πρὸς δὲ καὶ ἐπίσημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἔγγραφα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν Ἀχαΐαν. Ἐν προοιμίῳ δὲ πρῶτον μὲν ὁμολογῶ καὶ δημοσίᾳ χάριτας τῷ ἐν Ἀθήναις στρατηγῷ Κωνστ. Πετιμεζᾷ, ὅστις πάνυ προθύμως μοὶ ἔδωκε πρὸς ἀντιγραφὴν ἔγγραφα καὶ ψηφίσματα ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ πάππου αὐτοῦ Βασιλείου Πετιμεζᾶ, στρατηγοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, δεύτερον δὲ δηλῶ, ὅτι δὲν θὰ ἐπεκταθῶ εἰς λεπτομερείας τοῦ βίου τῆς οἰκογενείας ταύτης πρὸς ἀποφυγὴν μακρολογίας, ἀλλὰ θὰ περιορισθῶ εἰς τοὺς κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνας αὐτῆς βεβαιουμένους ὑπὸ τῶν δημοσιευθησομένων ἐπισήμων ἐγγράφων.

ΚΩΝΣΤ. ΡΟΥΝΙΟΣ

Α'.

Κατά τινα παράδοσιν τῆς οἰκογενείας τῶν Πετιμεζαίων ὁ γενάρχης αὐτῶν ἐκαλεῖτο Βλάσης καὶ κατήγετο ἀπὸ τὰ Σουλιώτικα (?) τῆς Ἠπείρου. Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπόγονοι ἔζων ἐκεῖ βίον ἁρματωλικόν. Εἷς δὲ μάλιστα ἐξ αὐτῶν φονεύσας γιγαντόσωμον καὶ ρωμαλεώτατον Τοῦρκον ὀνόματι Πετιμέζην, ὅστις εἶχε καταστῆ τὸ φόβητρον τῶν χριστιανῶν τῆς περιφερείας ἐκείνης, ὠνομάσθη ἔκτοτε Πετιμεζᾶς καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπεκράτησε καὶ παρὰ τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ, λησμονηθέντος τελείως τοῦ ἀρχικοῦ ἐπωνύμου. Οἱ Πετιμεζαῖοι καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Τούρκων ἠναγκάσθησαν νὰ καταλίπωσι τὴν Ἤπειρον καὶ νὰ καταφύγωσιν εἰς Πελοπόννησον. Κατώκησαν δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸ χωρίον Σαλιμᾶ (?) τῆς Τριφυλίας, εἶτα δὲ εἰς τὸ χωρίον Σουδενὰ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων.

Κατὰ τὸν πίνακα τοῦ οἰκογενειακοῦ τῶν Πετιμεζαίων δένδρου, ὃν ἀπέστειλεν ἡμῖν ὁ στρατηγὸς Κ. Πετιμεζᾶς, πρῶτος ὀνομαστὸς τουρκομάχος ἀναφέρεται ὁ Βασίλειος, ὅστις ἔπεσε μαχόμενος ἐν Μάνῃ ἐναντίον τῶν Τούρκων κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ Ἑνετοῦ Μοροζίνη πρὸς τοὺς Τούρκους (1685). Δεύτερος ἀναφέρεται ὁ Ἀντώνιος, ὅστις ἔπεσε μαχόμενος ἡρωικῶς κατὰ τῶν Τούρκων παρὰ τὴν Σάλμαιναν χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων τῷ 1769, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γεώργιος ἐφονεύθη ἔνεκα μάχῃ παρὰ τὴν Κόρινθον κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. Τῷ 1780 ἐφονεύθη ἐν Ἀροανίᾳ (?) τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ὑπὸ τῶν Τούρκων ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς. Τῷ δὲ 1781 ἔπεσεν ἡρωικῶς μαχόμενος κατὰ τῶν Τούρκων ἐν Μάνῃ ἕτερος Πετιμεζᾶς Βασίλειος καλούμενος, ὅστις ἦτο ὁπλαρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων.

Ἀλλὰ περιφημότερος πάντων ἀνεδείχθη ὁ υἱὸς μὲν τοῦ πεσόντος παρὰ τὴν Σάλμαιναν Ἀντωνίου ἀδελφὸς δὲ τῶν ἀνωτέρω Γεωργίου καὶ Κωνσταντίνου Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς. Οὗτος δεκαετὴς ὢν ἐπὶ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ἀπῆλθεν εἰς Σμύρνην μετά τινος Τριπολίτου πατρικοῦ φίλου, ἔνθα παρέμεινε 6 ἔτη καὶ ἔμαθε νὰ λαλῇ τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἔζη μέχρι τοῦ 1780 ὅπωσδὴ ἡσύχως. Τότε δὲ μὴ συνηθέντων τῶν Τούρκων νὰ φονεύσωσιν αὐτὸν ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ὄρη ὡς τουρκομάχος Ἕλλην (κλέφτης). Τὰ πολλὰ φυσικὰ αὐτοῦ πλεονεκτήματα καὶ ἰδίως ἡ νοημοσύνη, τὸ εὔτολμον καὶ τὸ γενναῖον εἵλκυσαν περὶ αὐτὸν πολλοὺς πολεμιστάς. Τοῦτο ἐνέβαλεν εἰς τοσοῦτον φόβον τοὺς καλαβρυτινοὺς Τούρκους, ὥστε ἐπεκαλέσθησαν τὴν συνδρομὴν τοῦ πασσᾶ τῆς Πελοποννήσου. Οὗτος δὲ τότε διέταξε τοὺς ἐμπειροπολέμους Λαλαίους νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὰ Καλάβρυτα καὶ νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὸν Ἀθαν. Πετιμεζᾶν μετὰ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Πετιμεζᾶς ἑνωθεὶς τότε μετὰ τοῦ περιφήμου κλέφτου Ζαχαριᾶ ἐσχημάτισε τοσοῦτον ἐπίφοβον σῶμα, ὥστε περιήρχετο ἀναφανδὸν τὴν Πελοπόννησον μὲ ἀκοφαντὴν (?) τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας.

Μὴ δυνηθέντες οἱ Τοῦρκοι νὰ καταβάλωσιν αὐτοὺς ἀνεγνώρισαν ἁρματολοὺς καὶ τότε ἑκάτερος αὐτῶν ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν. Τότε ἐποιήθη ὑπὸ ἀγνώστου λαϊκοῦ ποιητοῦ καὶ τὸ ἀκόλουθον ποίημα:

Διψοῦν οἱ κάμποι γιὰ νερὸ καὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνι
διψάει καὶ ὁ δόλιος ὁ Ζαχαριᾶς γιὰ τούρκικα κεφάλια.

Ὁμοίως:

Σηκώνομαι ἕνα πρωΐ δυὸ ὧρες πρὶν νὰ φέξῃ
παίρνω νερὸ καὶ νίβομαι νερὸ νὰ ξενυστάξω
ἀκούω τὰ πεῦκα νὰ βροντοῦν καὶ τὶς ὀξιὲς νὰ τρίζουν.
Τί εἶνε ὁ βρόντος ὁ πολύς; ὁ βρόντος ὁ μεγάλος;
Οἱ Πετιμεζαῖοι ἄρχονται (?) καὶ πᾶν νὰ πολεμήσουν.

***

Καὶ ἐπί τινα μὲν χρόνον ὁ Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς ἐχρημάτισεν ἁρματωλός· ὅτε δὲ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1796 ἀπῆλθεν εἰς Μάνην πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ φίλου αὐτοῦ Ζαχαριᾶ ἀφήσας εἰς τὸ ἁρματολίκιον ὡς ἀντιπροσώπους τοὺς ἀδελφούς του, Τοῦρκοι ἐπωφεληθέντες τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ προσέβαλον τοὺς λοιποὺς Πετιμεζαίους, ἀνυπόπτως ὄντας περὶ τῆς δολιότητος αὐτῶν, παρὰ τὴν Σάλμαιναν μετόχιον τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ μετὰ καρτερὰν ἀντίστασιν ἐφόνευσαν τέσσαρας Πετιμεζαίους δύο ἀδελφοὺς καὶ δύο ἐξαδέλφους τοῦ Ἀθανασίου καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν. Τότε ὁ Ἀθανάσιος ἐξοργισθεὶς σφόδρα διὰ τὴν δολίαν ταύτην ἐπίθεσιν τῶν Τούρκων ἤρχισε τρομερὰν ἐκδίκησιν οὐ μόνον κατὰ τῶν Τούρκων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προεστώτων τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων οὓς ἐνόμιζε συνενόχους τοῦ φόνου τῶν συγγενῶν του. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπολιόρκησε τὸν ἐν Ζαρούχλῃ Πύργον, ἔνθα διέμενε τότε ὁ προεστὼς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων Σωτήριος Χαραλάμπης μετὰ δύο ἐξαδέλφων του καὶ τινων Τούρκων. Κυριεύσας τὸν πύργον τοῦτον ἐφόνευσεν ἅπαντας τοὺς ἐν αὐτῷ ἐγκλεισμένους τούρκους καὶ ἕλληνας. Εἶτα ἀπῆλθεν εἰς τουρκικὸν κτῆμα Κάνδηλον ὀνόματι, ὅπου ἔπραξε παρόμοια. Τέλος τοσοῦτον κατεπτόησε τοὺς τούρκους τῆς περιφερείας Καλαβρύτων, ὥστε ἠναγκάσε αὐτοὺς νὰ αἰτήσωσι καὶ αὐθις παρὰ τοῦ Πασσᾶ τῆς Πελοποννήσου τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ἁρματωλοῦ. Ἀλλ' ὁ πασσᾶς ἀντὶ νὰ διορίσῃ αὐτὸν ἁρματωλὸν διέταξε τοὺς Λαλαίους Τούρκους νὰ ἐπιτεθῶσι κατ' αὐτοῦ. Ὁ Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς ἀνθίσταται νικηφόρως κατὰ τῶν Λαλαίων Τούρκων καὶ φονεύει πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Τότε ὁ Πασσᾶς τῆς Πελοποννήσου πέμπει περισσότερα στρατεύματα κατ' αὐτοῦ τῷ 1798, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσαν. Ἐπὶ τέλους διέταξε πάντας τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ τούρκους καὶ Χριστιανοὺς νὰ συνεργασθῶσιν εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ Ἀθανασίου Πετιμεζᾶ, ἐν μάλιστα καὶ ἐπεκήρυξαν ἀντὶ ἑκατὸν χιλιάδων γροσίων, ἅτινα θὰ ἐλάμβανε ὁ μέλλων νὰ φονεύσῃ αὐτόν.

Δεκαπενταχίλιοι τοῦρκοι καὶ χριστιανοὶ συνηνώθησαν, ἵνα ἐξολοθρεύσωσι τὸν περίφημον τοῦτον ἥρωα, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσαν.

Καταδιωκόμενος ὁ Ἀθαν. Πετιμεζᾶς ἠδυνήθη μετὰ εἴκοσι παλληκαρίων του νὰ διασωθῇ εἰς Ἀμφισσαν παρὰ τῷ φίλῳ του Ἀλέξῃ Καλογήρῳ διασήμῳ τότε ἁρματωλῷ, εἰς ὃν καὶ οὗτος καταδιωκόμενον ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλλοτε παρέσχεν ἄσυλον καὶ προστασίαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΙΕΓΚΟΡΩΦ ΚΑΙ Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΟΡΛΩΦ ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΑΛΙΝ-ΜΠΛΥΧΕΡ.- ΕΦΘΑΣΕ ΚΑΙ Η ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΒΟΡΟΣΙΛΩΦ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁλόκληρος ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἀσχολεῖται καὶ σήμερον τὴν πρωΐαν μετὴν ἐν Ρωσσίᾳ κατάστασιν καὶ ἐκφράζει τὴν θλῖψιν του διὰ τὰς ὁμαδικὰς ἐκτελέσεις καὶ τὴν τρομοκρατίαν, ἥτις βασιλεύει ἐκεῖ.

Τὸ «Νταίηλυ Τέλεγκραφ» ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Τρομοκρατία ἐν Ρωσσίᾳ» γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπῆρξαν φίλοι τῶν Σοβιὲτ καὶ ἀναγνωρίζουν εἰς αὐτὰ ὅτι ἐπετέλεσαν σοβαρὰς προόδους ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου καὶ προσέφεραν ἀκόμη σπουδαιοτάτην συμβολὴν εἰς τὰς προσπαθείας, διὰ τὴν παγίωσιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης, παρακολουθοῦν μὲ ὀδύνην τὰ συμβαίνοντα σήμερον εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἡ κρατοῦσα τρομοκρατία εἶνε πρωτοφανὴς εἰς τὴν ἱστορίαν, αὕτη δὲ ἐξαφανίζει καὶ ὅλους τοὺς θετικοὺς καρποὺς τοῦ Σοβιετικοῦ καθεστῶτος».

Τὸ «Νταίηλυ Μαίηλ» ἀφ' ἑτέρου γράφει, ὅτι εἰς τὴν Μόσχαν πολλοὶ διερωτῶνται ἂν ἔφθασεν ἡ σειρὰ τοῦ Βοροσίλωφ ἢ μᾶλλον τοῦ Μπλύχερ, ὅστις διοικεῖ τὸν στρατὸν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἐκλήθη δὲ ἐπειγόντως εἰς Μόσχαν, τὴν ἡμέραν τῆς αὐτοκτονίας τοῦ Γκάμαρνικ. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, ὁ Μπλύχερ ἔσχεν εἰς τὸ Κρεμλῖνον ζωηρὰν συζήτησιν μὲ τὸν Στάλιν, ὅστις τὸν κατηγόρησεν ὅτι ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν του εἰς τὴν Σιβηρίαν.

Ὁ Μπλύχερ δικαιολογῶν τὴν στρατιωτικήν του ὀργάνωσιν εἰς τὴν Σιβηρίαν, προέβαλε τὸ ἐπιχείρημα τῆς πιθανῆς Ἰαπωνικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ ὑπερσιβηρικοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἐβεβαίωσε τὸν Στάλιν περὶ τῆς πίστεως του. Ὁ Στάλιν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Μπλύχερ νὰ ἀποδείξῃ τὴν πίστιν του, ἀναλαμβάνων τὴν προεδρίαν τοῦ στρατοδικείου, ὅπερ θὰ ἐδίκαζε τὸν Τουχατσέφσκι καὶ τοὺς ἄλλους στρατηγούς, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ἄλλαι ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι τὰ ψηφίσματα τὰ ἐκδοθέντα ἐν ὅλῃ σχεδὸν τῇ Σοβιετικῇ Ἑνώσει ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς δίκης, ἐκφράζουν θαυμασμὸν διὰ τοὺς Στάλιν, Βοροσίλωφ καὶ Μπλύχερ, ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ στρατάρχου Γιεγκόρωφ, ὁ ὁποῖος διεδέχθη τὸν Τουχατσέφσκι εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑποεπιτρόπου τῆς Ἀμύνης, δὲν ἀναφέρεται. Τοῦτο προκαλεῖ σχόλια κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ Γιεγκόρωφ προσκρούει εἰς δυσχερείας. Ὁ Γιεγκόρωφ καθὼς καὶ ὁ ναύαρχος Ὀρλώφ, ἀρχηγὸς τοῦ ἐρυθροῦ στόλου, ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς δημοσίας σκηνῆς ὅπως εἶχε συμβῇ πρὸ ἑβδομάδων μὲ τοὺς Τουχατσέφσκι καὶ Γκάμαρνικ.

Τὸ «Νταίηλυ Ἐξπρές» θεωρεῖ ὡς ἀποδεδειγμένον ὅτι ὑφίσταται κίνησις κατὰ τοῦ Στάλιν καὶ ὅτι δυσαρέσκειαι παρατηροῦνται τόσον εἰς τὴν δεξιὰν ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὸν στρατὸν μετ' αὐτοῦ, λέγει ἡ ἐφημερίς, εἶνε κύριος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ φαίνεται ὅτι ὁ Στάλιν καὶ ὁ Βοροσίλωφ δεσπόζουν ἀκόμη τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ.

Αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες δὲν γνωρίζουν τί νὰ εἴπουν διὰ τὰ γεγονότα τῆς Μόσχας καὶ περιορίζονται εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν δηλώσεων τοῦ Βοροσίλωφ.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» καὶ ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος» ἀμφιβάλλουν ὡς πρὸς τὰς φήμας περὶ εὐρείας ἀνταρσίας ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσσίᾳ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Τὴν 7.30' ἑσπερινὴν χθὲς συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Κ. Τριάντης ἀνακοινοῖ ὅτι συμφώνως πρὸς ἐκδοθεῖσαν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν δέον νὰ ἐκλεγῇ ὀμελὴς ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατανομὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τοῦ νέου ἑξαμήνου τοῦ ἀρχομένου τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1938.

Πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς διεξάγεται μυστικὴ ψηφοφορία, ὁρίζονται ψηφολέκται τῶν κ. κ. Μεσσήνη καὶ Παπαδημητρίου. Οὕτω ἐκλέγονται οἱ κ. κ. Θεόδωρος Ἀσημακόπουλος, Ἀθανάσιος Λατρώνης, Κωνσταντῖνος Καραντζᾶς Ἀνδρέας Γαλανάκης καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁ κ. Ἀνδρέας Λασκαράτος. Ὡς ἀναπληρωματικοὶ διορίζονται οἱ κ. κ. Γεώργιος Ἀναστασόπουλος, Θεόδωρος Παπασπυρόπουλος, Σπυρίδων Μητρόπουλος καὶ Ἰωάννης Πιτουρόπουλος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος γνωρίζει εἰς τὸ σῶμα τὴν ἄφιξιν ἐν Πάτραις τοῦ κ. Παπαζαχαρίου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸ ὅτι τὸν προσεχῆ Αὔγουστον συνέρχεται ἐν Ἀθήναις τὸ 19ον Διεθνὲς Συνέδριον Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον σημειωτέον θ' ἀπαρτίζεται ἐκ 200 μελῶν, οἱ σύνεδροι θὰ ἐνοικιάσουν ἀτμόπλοιον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπισκεφθοῦν ἀλληλοδιαδόχως τὴν Κεφαλληνίαν, τὴν Κέρκυραν, τὰς Πάτρας, τὴν Ὀλυμπίαν, τοὺς Δελφούς, τὸν Βόλον καταλήγοντες εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου θὰ διαλυθοῦν.

Κατόπιν τῆς προβλεπομένης ἐπισκέψεως καὶ ἐν Πάτραις τῶν συνέδρων τοῦ Διεθνοῦς τούτου Συνεδρίου τὸ Ἐπιμελητήριον προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως περιποιηθῇ τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν πόλιν μας.

Πρὸς τοῦτο ζητεῖ τὴν ἔγκρισιν κονδυλίου ἐξόδων ἐκ δραχμῶν 30 χιλιάδων. Τὸ σῶμα ὁμοφώνως ἀποδέχεται.

Μετὰ συζήτησιν καὶ ἄλλων τινῶν ζητημάτων τὴν 8.45' λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΤΑ ΑΚΑΤΕΡΓΑΣΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἐλήφθη ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τοῦ ὁποίου τοῦτο γνωρίζει ὅτι μετατάσσονται τὰ ἀκατέργαστα δέρματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δασμολογικὴν κλάσιν 36α εἰς τὸν πίνακα Α, τὰ δὲ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δασμολογικὴν κλάσιν 36γ, δ καὶ ε, εἰς τὸν πίνακα Δ.

Διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς εἰδῶν τῶν δασμολογικῶν κλάσεων 36γ, δ καὶ ε, λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰδῶν τούτων τὰς ὁποίας ὁ αἰτῶν ἐνήργησε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΧΘΕΣ ΥΠΕΡ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ὁ Σύλλογος τῶν Ἐκδοροσφαγέων Πατρῶν κατέθεσε χθὲς εἰς τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας κ. Πέππαν ἐπιταγὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ δραχμὰς 323 αἵτινες ἀποτελοῦν τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας τῶν μελῶν του κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν καὶ ἑτέραν ἐπιταγὴν 1000 δραχμῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ προϊὸν δανείου τῶν Ἐκδοροσφαγέων. Τὴν δευτέραν ἐπιταγὴν οἱ ἐκδοροσφαγεῖς συνώδευσαν καὶ διὰ τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου:

«Κύριε Νομάρχα,

Ὁ ὑφ' ἡμᾶς Σύλλογος τῶν Ἐκδοροσφαγέων Πατρῶν, συμφώνως μὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἁπάντων τῶν ἐργαζομένων νὰ προσφέρουν μίαν ἡμέραν ἐργασίας ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορίας, διέθεσε τὰ μέλη του πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἶνε ἱερός.

Τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἐκράτησε πολὺ ὑψηλὰ τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ ἐπειδὴ ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἐργασίας εἶνε πολὺ πενιχρὰ εἰς ἀπόδοσιν, διαθέτομεν δραχ. 1.000 ἐπὶ πλέον, χρεωθέντες τὸ ποσὸν ὅπερ θὰ ἐξοφλήσωμεν ἀργότερον.

Καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ τὸ θεωροῦμεν πολὺ ὀλίγον, ἀλλὰ πάντοτε θὰ εἴμεθα ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ εἰς τὴν πρώτην φωνὴν τῆς Πατρίδος μας δι' οἱανδήποτε θυσίαν ὑλικὴν θὰ εἴμεθα πάντοτε πρωτοπόροι.

Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης Ἰωάν. Μεταξᾶς.

Διὰ τὸν Σύλλογον Ἐκδοροσφαγέων.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Παρασκευόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς
Τ. Ζωγράφος»

Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ ἐράνου τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Σαλιανίτικων ἀπέστειλε εἰς τὸν κ. Νομάρχην ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορίας ἐπιταγὴν τῆς Ἐθν. Τραπέζης διὰ ποσὸν 2710. Ὁ κατάλογος τοῦ ἐράνου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄγγελος Κατής κτηματίας 1000, Ἀνδρέας Δημακόπουλος 500, Ἀλέξιος Γ. Καρρόγιαννης 500, Παναγῆς Παπακωνσταντίνου ἱερεὺς 50, Ἀνδρέας Σωματακόπουλος 100, Ἀσημάκης Δημακόπουλος 50, Ἰωάν. Σκανδάμης 20, Σπύρος Δημακόπουλος 25, Χρ. Εὐσταθίου 20, Ἀστμ. Ἀσημακίδης 30, Λεωνίδας Ράπτης 20, Παναγ. Κ. Θεοδωρόπουλος 20, Καλόφας Ματσαρόπουλος 50, Χρ. Γεωργαντόπουλος 50, Θεοδ. Μαρεδέλας 50, Ἀγγελ. Παπανικολόπουλος 50, Γερασιμ. Δήμου 15, Ἀλεξ. Σπυρόπουλος 10, Ἀνδρ. Καραγιάννης 10, Χρηστ. Σπηλιωτόπουλος 15, Δημ. Τσουμπῆς 10, Σπ. Παναγόπουλος 15, Ἰω. Κυριαζόπουλος 15, Κων. Ἀντωνόπουλος 10, Χρ. Σπυρούλιας 10, Ἀλ. Παλασόπουλος 10, Εὐάγγελος Τζαβέλλας 10, Χαραλ. Κυριαζόπουλος 10, Γεωργ. Πλιθάκης 5, Π. Σπυρούλιας 5, Ἀθ. Σπηλιωτόπουλος 5, Ταξιάρχης Μιχαλόπουλος 5, Δ. Μπουλούμπασης 10 καὶ Ἀνδρ. Σπυρούλιας 5.

Ἐξ ἄλλου τὰ κοινοτικὰ Συμβούλια Βραχναίικων, Ζήριας καὶ Σαλιανιτίκων δι' ἐγγράφων των πρὸς τὴν Νομαρχίαν Ἀχαΐας ἐγνώρισαν ὅτι προέβησαν εἰς τὴν ψήφισιν πιστώσεων 5000, 3000 καὶ 5000 δραχ. ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας. Ὁμοίως οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν κατέθεσαν δραχ. 1113,10 αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν μισθὸν των μιᾶς ἡμέρας.

Τὸ γραφεῖον Φορτοεκφορτωτῶν Λιμένος, ὡσαύτως, κατέθεσεν δραχ. 46.460 ἀποτελούσας τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας τῶν Φορτοεκφορτωτῶν Πατρῶν, ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΥΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μεσολογγίου εἰς τὸ χωρίον Εὐηνοχώριον ἡ 20ἐτὴς Μαρία Φ. Κρέτση ηὐτοκτόνησε διὰ περιστρόφου βληθεῖσα εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν.

ΑΝΑΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον ἀνεκοινώθη ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τῆς ὁποίας δι' ἅπαντα τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα ἔχουν χαρακτηρισθῆ ὡς πρῶται ὗλαι βιομηχανίας θὰ ἐνεργηθῇ ἀνακατανομὴ ἡ ὁποία θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938.

ΟΠΛΟΦΟΡΙΑ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Τὸ ὑφυπουργεῖον Ἀσφαλείας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Α. Δ. Χωροφυλακῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος γνωρίζει ὅτι οἱ ἀγροφύλακες εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, δικαιοῦνται νὰ ὁπλοφοροῦν δι' ὅπλων ἅπαξ χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς ἡ ὑπηρεσία καὶ ἄνευ ἀδείας τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.